

opusdei.org

Kyrkan är en andlig familj, och familjen är en kyrka i miniatyr

Påvens katekes den 9/9 2015 om bandet mellan familjen och Kyrkan.

2015-10-23

Idag skulle jag vilja fästa vår uppmärksamhet på bandet mellan familjen och den kristna gemenskapen. Man kan säga att det är ett "naturligt" band, för kyrkan är en andlig familj, och familjen är en

kyrka i miniatyr (jfr Lumen gentium, 9).

Den kristna gemenskapen är ett hem för dem som tror på Jesus som en källa till broderskap mellan alla människor. Kyrkan vandrar mitt bland folken, i den historia som består av män och kvinnor, fäder och mödrar, söner och döttrar. Detta är den historia som är viktig för Herren. Stormakternas historia skrivs ner i historieböckerna, och där förblir den. Men de mänskliga relationernas historia skrivs direkt i Guds hjärta, och det är den historia som förblir för evigt. Detta är den plats där livet och tron hör hemma. Familjen är den oersättliga och outplånliga plats där vi initieras till denna historia. Denna historia av fullt liv, som skall fullbordas av betraktandet av Gud för hela himlens evighet, men som börjar i familjen! Och därför är familjen så viktig.

Guds son lärde sig människans historia på den vägen, som han följde ända till slutet (jfr Heb 2;18; 5:8). Det är bra att återvända till att betrakta Jesus och tecknen på detta band! Han föddes i en familj och där ”fick han lära sig världen”: en verkstad, några hus, en liten by. Ändå var det genom att leva trettio år där som Jesus tog till sig den mänskliga tillvaron, och tog in den i sin gemenskap med Fadern och i sitt eget apostoliska uppdrag. När Jesus sedan lämnade Nasaret och inledde sitt offentliga liv, omgav sig Jesus med en gemenskap, en ”församling”, alltså människor som han hade sammankallat. Detta är den egentliga betydelsen hos ordet ”kyrka”.

I evangelierna är Jesu församling som en familj, och en gästfri familj, inte någon exklusiv eller instängd sekt. Här finner vi Petrus och Johannes, men också den som är hungrig och törstig, främlingen och

den förföljde, synderskan och publikanen, fariséerna och folket. Jesus upphör aldrig att ta emot alla och tala med alla, också med dem som inte väntade sig att någonsin mer få möta Gud här i livet. Det är en viktig lektion för kyrkan!

Lärjungarna själva väljs ut för att ta hand om denna församling, denna familj av Guds gäster.

För att denna Guds församling skall fungera idag, måste man ge nytt liv åt förbundet mellan familjen och den kristna gemenskapen. Vi skulle kunna säga att familjen och församlingen är de två platser där man förverkligar den kärleksgemenskap som har sin yttersta källa i Gud själv. En kyrka som verkligen lever enligt evangeliet måste ha ett gästfritt hem, där dörrarna alltid är öppna. Kyrkor, församlingar och institutioner med stängda dörrar borde inte kallas kyrkor, de borde kallas museer!

Och idag är detta förbund viktigare än någonsin. ”Mot ideologiska, finansiära och politiska maktcentra sätter vi vårt hopp till dessa evangeliserande centra av kärlek, rika på mänsklig kärlek, som bygger på solidaritet och delande” (Pont. Cons. per la Famiglia, *Gli insegnamenti di J.M. Bergoglio - Papa Francesco sulla famiglia e sulla vita 1999-2014*, LEV 2014, 189), liksom också på att vi förlåter varandra.

Idag är det nödvändigt och bråttom att stärka bandet mellan familjen och den kristna gemenskapen. Visst behövs en generös tro för att återfinna den intelligens och det mod som krävs för att förnya detta förbund. Ibland drar sig familjerna tillbaka och säger att de inte klarar av att vara med. ”Vi är en fattig familj och ganska illa åtgången,” ”Vi kan inte”, ”Vi har redan så många problem hemma”, ”Vi har inte de krafter som krävs”. Det är sant. Men

ingen är värdig, ingen är duktig nog, ingen har krafterna! Utan Guds nåd kan vi inte göra någonting. Allt blir oss givet, allt blir oss givet gratis! Och Herren besöker aldrig en ny familj utan att göra något under. Låt oss minnas vad han gjorde på bröllopet i Kana! Ja, om vi lägger oss i Herrens händer, låter han oss utföra mirakel – vardagens mirakel! – när Herren är där i den familjen.

Naturligtvis måste också den kristna gemenskapen dra sitt strå till stacken. Den måste undvika en alltför styrande eller funktionell inställning, den måste främja dialog mellan människor och låta folk lära känna och uppskatta varandra. Familjerna måste få ta initiativ och känna att de bär ansvar för att ge sina dyrbara gåvor till gemenskapen. Vi måste alla vara medvetna om att den kristna tron visar sig genom att man delar livet med alla. Familjen och församlingen måste utföra

miraklet att skapa mer gemenskap i hela samhället.

Med i Kana var Jesu moder, “det goda rådets moder”. Låt oss lyssna till hennes ord: “Gör det han säger åt er” (jfr Joh 2:5). Kära familjer, kära församlingsgemenskaper, låt oss inspireras av denna moder, låt oss göra allt vad Jesus säger, och så skall vi stå inför ett mirakel, vardagens mirakel!

.....

© Copyright - Libreria Editrice
Vaticana

Libreria Editrice Vaticana/
RomeReports

.....

kyrkan-ar-en-andlig-familj-och-
familjen-ar-en-kyrka-i-miniatyr/
(2026-02-15)